

38, Rue de Canton, 38, — CHOLON

CÓ BÀN CÁC THU THUỐC CAO ĐƠN HUỒN TÁN RẤT THẬN HỢP NHƯNG SẴN MÀY?

4° Hô hen khô khè, dầm lên chận
nghe, hơi thở không được thông, thì

9 Nhưng là vô danh thũng độc, c
thứ ghê chốc, con nít bị thai độc m
sanh ghê, ngứa ngứa cả mình, hoặ
bị mủi cắn, hoặc bị sâu xương; c
dùng dầu này mà thoa thì thấy hiệ
tốt.

Gửi mỗi gói 03 15. — 10 gói... 1840

Cầm dao thương hàng, mình nông
một đả, bị đâm ngấm chẹn, con mắ

1001 gpt 1001 L..... 082.

GAH model gal. 08 10

...nói tôi, và rồi Chauffeurs tôi không cho tôi
mặt với Chauffeurs của Thầy Diễm, vì tôi

Máy chạy bằng mô-tơ điện-kh
rất tinh hảo.

Bấm sí và bấm lẻ giờ rẽ.

CÁC TỈNH NAM-KY VÀ PHNOM-PENH ĐỀU CÓ TIỆM ĐẠI-LÝ.

Điệu lý tuy khó khăn, nhưng th
vốn là người có tính tỉ mỉ, n
áp nài ba năm thành tài. Cái ki
thông còn một chỗ nào lộn cộn
một cái, bằng mũi kim nữa. Các t
chep hình bên sườn ta, cũng ki
ấy còn non một lần, nên in ra
còn phôi sửa hình lại một lần
ra khi nào người muốn lấy n

Đấy nói về cô tư Sơn. Cô vốn người sanh ở trong Namkỳ. Vì mẹ nghèo mà nhà lại đóng miệng

hải thần đã cựa đờ khô. May gặp ông tây làm sở Thương chánh, ông rất tử tế. Có hay chăm lo việc nhà và có tính cần kiệm nên được chồng thương. Lúc mới lấy nhau, có mỗi tháng gửi tiền cho cha mẹ thì không dám chừa, không biết. Một lần ông bắt đặt cọc đi lại nhà thầy thếp mua mấn đàn (mandat), ông thấy cái lông hiến thảo của cô, ông đã không rầy, lại còn khen mà dặn rằng không nên nhện ăn nhện mà như trước vậy, hễ tiền ông cho thì có để dành được đồng nào thì giữ lấy, đừng làm một số vốn riêng, còn sự gì ông cho cha mẹ thì để ông lo liệu choi. Có lấy ông từ thuở mới mười bảy tuổi, bảy giờ đã được mười hai mươi bảy năm. Ban đầu thì vợ chồng mà phải lo việc nhà sau thành một thói quen như nhứt như mọi việc đều làm hoặc đi mắt mà coi cho đỡ bấp láu. Ông thương khoe với chúng bạn rằng mình là người khỏe, trừu cho một tay nặng người ăn kẻ ở chẳng khi nào dầm biếu.

ở trên chòm sao không bằng nhà các ông Tây khác, mà trong ngoài đều vậy. Ông yêu cô lắm, đến nỗi mỗi ngày bắt phải đi chơi vài giờ cho giải nhẽ, nhưng không được đi đêm, và ngày ngày tốt ông lại cho riêng năm mươi đồng đồ có đi xe và đánh bài với chị em bạn cho vui, cho khỏi nhỡ cha nhỡ mẹ. Ông thương phần nân với cô về nội dung đã nhiều tuổi, không còn bao lâu nữa ông phải hỏi hưu. Nếu đem cô theo về tây thì không tính, còn đem cô lại một mình thì không đành. Ông vốn biết không người như cô, hễ chồng lấy không qua nửa thì thương lấy (thông Annam). Hồi còn lấy tây thì tiền bạc từ đồng đàng sấm vàng, đến lúc lấy Annam thì cũng nhận có bạc phung phở. Chẳng vậy mà ông đã thấy không chán phần vàng nạm, thành ra có nào cũng quên khổ về sau. Còn như kiếm ông Tây khác mà trao thân gởi phận thì lại thì gặp được một ông biết thương, biết trọng tình nghĩa. Phần nhiều các

Thường hai người lấy nhau thì một người đều mong đến khi đau khi ốm thì người kia thường lưng mỗi gối dùng thì nương tựa nhau. Có thì không thể được, có lúc đến lúc già thì chẳng không còn ở nước Annam được. Nên đây ai tình càng ngày không dài ra mà có lẽ lại càng ngày càng ngắn lại.

chồng người ta đi đám đi tiệc, đi
hát chèo xướng, thậm chí đi chơi mát
cũng đủ đôi, còn có thì bao giờ mà
chồng đi một đằng vợ đi một nẻo.
Thấy vợ chồng người ta cùng nhau
với nhau trước nhà hồng môn, họ
sánh vai với nhau mà đi, thì bất thình
lên bàn cãi cũng có bụng: Ta về
tắm ao ta. Giấc vài năm trước có
trộm gà nghĩa với một thầy dưng
học trường thuốc, đôi bên hẹn nhau
thù vàng, cùng nhau ghi một chữ đồng
Cái rât qui trọng thầy ấy, khi may ch
cái ao lùa cái quần lầy, khi rút ch
vải chực khăn mu-soa (mouchoirs)
khi làm món bánh nấu món ăn gỏi v
trường.

(Sưu sẽ tiếp theo).